

փարների մարմնացման մեծ դար. մարմնացման՝ աշխատաւոր ձեռքերի և ճակատների շնորհիւ և դորս արշալյան է, որ սկսում է բացուել տանջուած Ռուսաստանից մարդկութեան տանջուած բոլոր զաւակների վրայ, իսկ ձեր թագաւորութիւնն անդառնալի, աւաղ, անդառնալի անցաւ:

0՝ սիրելիս, ու խաւարը
Երբ պատռմէ և սար ու ձորեր,
Երբ տնքում են երկինք, երկիր,
Աչքից թափում դառն արցունքներ,

Երբ սպառում է կենդանի շունչ,
կեանքը ծածկում սգոյ քօղով.
Սղմում, ճանկում կլանելու,
Նայում կրակով լի աչքերով.

Մի վախենար, այդ բոլորը
Արգասիք է ժամանակի,
Կանցնի, ինչպէս շատ տեղերում,
Բաւ է, նա էլ կը բարակի:

Նեղութիւնը մեզ չի յաղթիլ.
Միշտ արթնացնում է տանջանքը.
Որչափ ուժգին խվես կայծքարին,
Այնչափ ուժեղ կր տայ կրակը.

Ահեղ քամուց ծովն ուռչում է,
Աեկոծում, ափին զարկում.

Երբ զայրագին որոտում է,

ԱՇ, տեսնում ես, իմ սիրելիս,
Երկնից վրայ ճաճանչ փայլեց.

Սարեր խոնարհ ողջունեցին
Աղատ կեանքի լրաբերին:

Այդ ճաճանչը ուժով լի է,

Որ սաղում է լեռան գլխին.

Նա վերջ կը տայ ու խաւարի ԽԵՐԱԳՈՒՅ, սպանիչ կոչակներին:

Տես, խաւարում այդ ճաճանչի

Լոյսն աճում է, պայծառ դառնում.

Գերմութիւն զգաց վաճակայըը.

Յուրաքանչյուղ, ել չի սառցնում:

205 — *t-55-fc-k-* *unpublished* *sketches*

Երկնքումը չողը փայլեց,

Ողջոյն քեզ, ու աւետարել.

Ողջին, բեր մեզ, ազատ կեանք բեր: